

Схвалено педагогічною радою

КПСМНЗ "ДМШ №14"

Протокол № 1

від 30.08.2023р.

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор

Світлана Безугла

Наказ № 110

від 30.08.2023р.

ПОЛОЖЕННЯ

про внутрішню систему забезпечення якості освітньої діяльності та якості освіти в
Комунальному початковому спеціалізованому мистецькому навчальному закладі
"Дитяча музична школа №14"

1. Загальні положення

Положення про забезпечення якості освітньої діяльності та якості освіти в Комунальному початковому спеціалізованому мистецькому навчальному закладі "Дитяча музична школа №14" (далі Положення) розроблені відповідно до вимог Закону України «Про освіту» №2145-VIII від 05.09.2017, (стаття 41. Система забезпечення якості освіти) і передбачає здійснення таких процедур і заходів, що далі створюють її структуру:

- Стратегію (політику) та процедури забезпечення якості освіти;
- Систему та механізми забезпечення академічної доброчесності;
- Критерії, правила і процедури оцінювання учнів;
- Критерії, правила і процедури оцінювання педагогічної діяльності педагогічних працівників;
- Критерії, правила і процедури оцінювання управлінської діяльності адміністрації закладу;
- Інформаційні системи для ефективного управління закладом;
- Безпекова складова;
- Забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу;
- Вивчення та самооцінювання якості освіти.

Внутрішні чинники забезпечення якості загальної середньої та спеціалізовано/музичної освіти будемо розглядати як:

- якість основних умов освітнього процесу;
- якість реалізації освітнього процесу;
- якість результатів освітнього процесу.

Забезпечення якості спеціалізовано музичної освіти музичної школи повинні відповідати освітнім стандартам відповідних рівнів, що є пріоритетом та спільною метою освітньої діяльності всієї її учасників

Забезпечення якості освіти є багатоплановим і включає в себе:

- наявність необхідних ресурсів (кадрових, фінансових, матеріальних, інформаційних, наукових, навчально-методичних тощо);

- організацію освітнього процесу, що відповідає сучасним тенденціям розвитку науки, освіти, культури;
- контроль освітньої діяльності та якості підготовки фахівців на всіх етапах навчання.
- гарантування якості освіти;
- формування довіри громади до навчального закладу;
- постійне та послідовне підвищення якості освіти.

Внутрішня система забезпечення школою якості музичної освіти повинна бути об'єктивною, відкритою, інформативною, прозорою.

Внутрішня система забезпечення якості освіти, спрямована на вдосконалення всіх напрямків діяльності закладу.

Положення регламентує зміст і порядок забезпечення якості освіти для здобувачів загальної середньої та спеціалізованої музичної освіти за такими напрямками:

- освітнє середовище;
- система оцінювання освітньої діяльності здобувачів освіти;
- система педагогічної діяльності;
- система управлінської діяльності.

Положення про внутрішню систему забезпечення якості освіти погоджується педагогічною радою, яка має право вносити в нього зміни та доповнення і затверджується керівником закладу.

2. Стратегія та процедура забезпечення якості освіти

1. Основні завдання стратегії:

- педагогіка партнерства;
- орієнтація на учня;
- сучасне освітнє середовище;
- виховання на цінностях.

2. Забезпечення якості освіти є багатоплановим і передбачає:

- наявність необхідних ресурсів (кадрових, фінансових, матеріальних, інформаційних, навчально-методичних тощо);
- організацію освітнього процесу, яка найбільш адекватно відповідає сучасним тенденціям розвитку національної освіти;
- контроль освітньої та виховної діяльності;
- якість підготовки працівників на всіх рівнях;
- надання якісної освіти здобувачам освіти усіма педагогічними працівниками,
- відповідальності кожного педагогічного працівника за якість освітніх послуг та відповідальності кожного здобувача про якісне отримання таких послуг.

Стратегія та процедура забезпечення якості освіти закладу базується на наступних принципах:

- принцип процесного підходу, що розглядає діяльність як сукупність освітніх процесів, які спрямовані на реалізацію визначених стратегічних цілей, при цьому управління якістю освітніх послуг реалізується через функції планування, організації, мотивації та контролю;
- принцип цілісності, який вимагає єдності впливів освітньої діяльності, їх підпорядкованості, визначеній меті якості освітнього процесу;

- принцип безперервності, що свідчить про необхідність постійної реалізації суб'єктами освітньої діяльності на різних етапах процесу підготовки випускника;

- принцип розвитку, що виходить з необхідності вдосконалення якості освітнього процесу відповідно до зміни внутрішнього та зовнішнього середовища, аналізу даних та інформації про результативність освітньої діяльності;

- принцип партнерства, що враховує взаємозалежність та взаємну зацікавленість суб'єктів освітнього процесу, відповідно до їх поточних та майбутніх потреб у досягненні високої якості освітнього процесу.

Процедури вивчення освітньої діяльності є такими:

- оновлення нормативно-методичної бази забезпечення якості освіти та освітньої діяльності;

- постійний моніторинг змісту освіти;

- спостереження за реалізацією освітнього процесу;

- моніторинг технологій навчання;

- моніторинг ресурсного потенціалу;

- моніторинг управління ресурсами та процесами;

- спостереження за станом соціально-психологічного середовища;

- контроль стану прозорості освітньої діяльності та оприлюднення інформації щодо її результатів;

- розроблення рекомендацій щодо покращення якості освітньої діяльності та якості освіти, участь у стратегічному плануванні тощо;

- здійснення контролю виконання чинного законодавства в галузі освіти, нормативних документів про освіту, наказів та рішень педагогічної ради;

- експертна оцінка ефективності результатів діяльності педагогічних працівників;

- вивчення результатів педагогічної діяльності, виявлення позитивних і негативних тенденцій в організації освітнього процесу та розробка на цій основі пропозицій з поширення передового педагогічного досвіду й усунення негативних тенденцій;

- збір інформації, її обробка й накопичення для підготовки проектів рішень;

- аналіз результатів реалізації наказів і розпоряджень;

- надання методичної допомоги педагогічним працівникам у процесі контролю.

3. Система та механізми забезпечення академічної доброчесності

3.1. Дотримання академічної доброчесності педагогічними передбачає:

- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;

- надання достовірної інформації про методики і результати досліджень, джерела використаної інформації та власну педагогічну діяльність;

- контроль за дотриманням академічної доброчесності учнями;

- об'єктивне оцінювання результатів навчання.

3.2. Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає:

- самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання;
- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про результати власної навчальної діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації.

3.3. Порухнення академічної доброчесності вважається:

академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових(творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства; *самоплагіат* – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів;

фабрикація – вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі або наукових дослідженнях;

фальсифікація – свідомо зміна чи модифікація вже наявних даних, щостосуються освітнього процесу чи наукових досліджень;

списування – виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання;

обман – надання завідомо неправдивої інформації щодо власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу; формами обману є, зокрема, академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація та списування;

хабарництво – надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг чи будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі;

необ'єктивне оцінювання – свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів освіти.

3.4. За порушення академічної доброчесності педагогічні працівники закладу можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності:

- відмова в присвоєнні або позбавлення присвоєного педагогічного звання, кваліфікаційної категорії;
- позбавлення права брати участь у роботі визначених законом органів чи займати визначені законом посади.

3.5. Кожна особа, стосовно якої порушено питання про порушення нею академічної доброчесності, має такі права:

- ознайомлюватися з усіма матеріалами перевірки щодо встановлення факту порушення академічної доброчесності, подавати до них зауваження;
- особисто або через представника надавати усні та письмові пояснення або відмовитися від надання будь-яких пояснень, брати участь у дослідженні доказів порушення академічної доброчесності;

– знати про дату, час і місце та бути присутньою під час розгляду питання про встановлення факту порушення академічної доброчесності та притягнення її до академічної відповідальності;

4. Критерії, правила і процедури оцінювання здобувачів освіти Контроль (оцінювання) – невід’ємний елемент освітньої діяльності. Контроль (оцінювання) засновано **на принципах:**

- 1) об’єктивність
- 2) систематичність і системність
- 3) відкритість
- 4) диференційованість
- 5) плановість

Основними функціями оцінювання навчальних досягнень учнів є:

- контролююча – визначає рівень досягнень кожного учня, готовність до засвоєння нового матеріалу, що дає змогу викладачеві відповідно планувати й викладати навчальний матеріал;
- навчальна – сприяє повторенню, уточненню й поглибленню знань, їх систематизації, вдосконаленню умінь та навичок;
- діагностико-коригувальна – з’ясовує причини труднощів, які виникають в учня в процесі навчання; виявляє прогалини у засвоєному, вносить корективи, спрямовані на їх усунення;
- стимулювально-мотиваційна – формує позитивні мотиви навчання;
- виховна – сприяє формуванню умінь відповідально й зосереджено працювати, застосовувати прийоми контролю й самоконтролю, рефлексії навчальної діяльності.

Відповідно до «Положення про мистецьку школу», затвердженого наказом Міністерства культури України від 09.08.2018 № 686, оцінювання досягнутих учнями результатів навчання здійснюється в порядку і за критеріями, визначеними освітньою програмою.

Основною формою оцінювання учня є характеристика результатів його навчання та порівняння їх з тими, що містяться у вимогах навчальних програм дисциплін (предметів) на відповідних етапах навчання.

Критерії оцінювання та очікувані результати освітньої діяльності учнів є обов’язковою складовою навчальної програми предмета. На початку вивчення теми викладач повинен ознайомити учнів із системою та критеріями її оцінювання.

При оцінюванні навчальних досягнень учнів враховуються:

- характеристики відповіді учня: правильність, логічність, обґрунтованість, цілісність;
- якість знань: повнота, глибина, гнучкість, системність, міцність;
- досвід творчої діяльності (вміння виявляти проблеми та розв’язувати їх, формулювати гіпотези);
- фахове володіння музичним інструментом;
- активна мистецька діяльність: участь у концертах, конкурсах, мистецьких проєктах.

- гнучкість знань – уміння учнів застосовувати набуті знання у стандартних і нестандартних ситуаціях; знаходити варіативні способи використання знань; уміння комбінувати новий спосіб діяльності із вже відомих;
- системність знань – усвідомлення структури знань, їх ієрархії і послідовності, тобто усвідомлення одних знань як базових для інших;
- міцність знань – тривалість збереження їх в пам'яті, відтворення їх в необхідних ситуаціях.

Форми, види, зміст та строки проведення поточного та підсумкового контролю навчальних досягнень учнів конкретизуються в Типових навчальних програмах та Робочих навчальних програмах дисципліни.

Оцінювання навчальних досягнень здійснюється як за одиничні завдання, так й за прогрес в опануванні дисципліни в цілому.

Традиційне оцінювання – оцінку ставлять за те, скільки виконав завдань без помилок.

Формувальне оцінювання – учнів навчають бачити власні помилки.

Види оцінювання, які застосовуються в мистецькій школі:

Попереднє- діагностика розвитку, з'ясування особливостей учнів (при вступі); **Поточне**- застосовується на мікроетапах процесу опановування змісту; виконує діагностичну, стимулюючу (заохочувальну) функції, коригує освітню діяльність учнів;

Модульне / тематичне - спрямовується на перевірку рівнів оволодіння певною системою знань / умінь / способів діяльності в межах визначених модулів / тем. **Підсумкове**- здійснюється по завершенню кожного року навчання у формі річного контрольних заходів, які включають результати навчання в межах визначених обов'язкових результатів.

Самооцінка, взаємооцінка, взаємоперевірка- додаткове, стимул активності, критичності, самокритичності, сприяє формуванню здатності учнів до рефлексії.

Формувальне оцінювання	Підсумкове оцінювання
мета:	
сприяння розвитку учня	встановлення рівня навчальних досягнень учня
завдання:	
перевірити, як триває процес навчання, діагностувати, через регулярне отримання зворотного зв'язку, визначення сфер, де необхідне корегування	перевірити, що було вивчено оцінка (вимірювання) досягнень певного рівня
що оцінюється:	
процес навчання (здійснюється під час освітнього процесу)	результат навчання (здійснюється наприкінці певного відрізка освітнього процесу - теми, семестру, навч. року)
з чим порівнюється:	

з попередніми досягненнями того ж учня	з досягненнями інших учнів
хто оцінює:	
самооцінювання, взаємооцінювання, викладач	викладач
мотивація:	
підвищується	знижується для всіх, хто не має високих оцінок

Відповідно до «Положення про мистецьку школу» та Типових навчальних програмах (ТНП), освітніх програм, затверджених закладом, на **елементарному підрівні** початкової мистецької освіти застосовується:

1 – 2 рік навчання - **вербальне оцінювання**

початковий рівень – «ще потребує уваги і допомоги»; середній рівень – «досягає результату з допомогою»; достатній рівень – «демонструє помітний прогрес»;

високий рівень – «має значні успіхи»;

3 – 4 рік навчання - вербальне та бальне оцінювання.

Бальне оцінювання:

початковий (1 – 3 бали);

середній (4 – 6 балів);

достатній (7 – 9 балів);

високий (10 – 12 балів);

На середньому (базовому) підрівні - бальне оцінювання в числовій шкалі за поділом на 4 рівні (початковий, середній, достатній, високий).

Основою формулювання оцінювальних суджень можуть бути «Критерії оцінювання результатів навчання», окреслені в типовій навчальній програмі (ТНП).

Алгоритм оцінювання

1	2	3	4	5
визначення мети і очікуваних результатів заняття	вибір критеріїв оцінювання результатів діяльності	вибір способу оцінювання	вибір шкали оцінювання	шляхи доведення до учнів очікувань викладача

Поточний контроль (у формі опитувань або прослуховувань):

- 1) протягом навчального року;
- 2) за підсумками етапу роботи;
- 3) під час навчальних занять.

Підсумковий контроль (у формі річного комплексного контрольного заходу):

- 1) по завершенню кожного року навчання;

2) може включати результати навчання за всіма компонентами, передбаченими ОП.

5. Критерії, правила і процедури оцінювання педагогічної діяльності педагогічних працівників.

Внутрішня система забезпечення якості освіти та якості освітньої діяльності закладу передбачає підвищення якості професійної підготовки фахівців відповідно до очікувань суспільства.

Вимоги до педагогічних працівників закладу встановлюються у відповідності до розділу VII Закону України «Про освіту», Професійного стандарту «Викладач мистецької школи (за видами навчальних дисциплін)» та професійного стандарту «Концертмейстер мистецького ліцею».

Якість педагогічного складу регулюється прозорими процедурами відбору, призначення та звільнення з посади, кваліфікаційними вимогами та вимогами до професійної компетентності, системою підвищення кваліфікації.

Основними критеріями оцінювання педагогічної діяльності педагогічних працівників є:

- стан забезпечення кадрами відповідно фахової освіти;
- освітній рівень педагогічних працівників;
- результати атестації;
- систематичність підвищення кваліфікації;
- наявність педагогічних звань, почесних нагород;
- наявність авторських програм, посібників, методичних рекомендацій, статей тощо;
- участь в експериментальній діяльності;
- результати освітньої діяльності;
- оптимальність розподілу педагогічного навантаження;
- показник плинності кадрів.

З метою вдосконалення професійної підготовки педагогів закладу шляхом поглиблення, розширення й оновлення професійних компетентностей організовується підвищення кваліфікації педагогічних працівників.

Щорічне підвищення кваліфікації педагогічних працівників здійснюється відповідно до статті 59 Закону України «Про освіту», постанови Кабінету Міністрів України №800 від 21.08.2019 та листа Міністерства освіти і науки України №1/9-683 від 04.11.2019.

Формами підвищення кваліфікації є інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева), дуальна, на робочому місці тощо. Форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись.

Основними видами підвищення кваліфікації є:

- навчання за програмою підвищення кваліфікації при надавачів освітніх послуг, що мають відповідне ліцензування;
- стажування;
- участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо.

Щорічний план підвищення кваліфікації педагогічних працівників затверджує педагогічна рада.

Показником ефективності та результативності діяльності педагогічних працівників є їх атестація, яка проводиться відповідно до «Положенням про атестацію педагогічних працівників закладів (установ) освіти сфери культури» (наказ Міністерства культури України від 12.07.2018 року N 628).

6.Критерії, правила і процедури оцінювання управлінської діяльності керівних працівників

Управлінська діяльність адміністрації закладу на сучасному етапі передбачає вирішення низки концептуальних положень, а саме:

- створення умов для переходу від адміністративного стилю управління до громадсько-державного;
- раціональний розподіл роботи між працівниками школи з урахуванням їх кваліфікації, досвіду та ділових якостей;
- забезпечення оптимальної організації освітнього процесу, який би забезпечував належний рівень освіченості і вихованості випускників та підготовку їх до життя в реаліях сьогодення;
- визначення найбільш ефективних для керівництва шляхів і форм реалізації стратегічних завдань, які б повною мірою відповідають особливостям роботи та діловим якостям адміністрації, раціональне витрачання часу всіма працівниками;
- правильне і найбільш ефективне використання навчально-матеріальної бази та створення сприятливих умов для її поповнення;
- забезпечення високого рівня працездатності всіх учасників освітнього процесу;
- створення здорової творчої атмосфери в педагогічному колективі.

Сучасні виклики освітнього менеджменту вимагають від керівника закладу таких фахових компетенцій:

- прогнозувати позитивне майбутнє і формувати дух позитивних змін;
- забезпечувати відкрите керівництво;
- організовувати роботу колективу на досягнення поставлених цілей;
- працювати над залученням додаткових ресурсів для якісного досягнення цілей;
- постійно вчитися і стимулювати до цього членів педагогічного колективу.

7.Інформаційні системи для ефективного управління.

Однією з умов розвитку освіти є запровадження інформаційно-комунікаційних технологій в управлінську та освітню діяльність.

Така діяльність проводиться у двох напрямках:

- впровадження інформаційних технологій в управлінську діяльність;
- комп'ютеризація освітнього процесу.

Перший із зазначених напрямів полягає у створенні оптимальних умов роботи учасників освітнього процесу, застосування ними програмного забезпечення, що допомагає систематизувати роботу суб'єктів управління закладом на усіх рівнях. Другий напрям – це впровадження у освітній процес електронних засобів навчання, розробка і застосування електронного супроводу занять, самостійної виховної роботи та тестових програмних засобів.

Інновації в управлінні освітнім закладом на базі інформаційних технологій є ключовим механізмом, який дозволить створити переваги в конкурентному середовищі. У цьому напрямку основними заходами в розвитку інформатизації закладу є ефективна робота веб-сайту, інформування педагогів через електронніскриньки та Google – сервіси, застосування в роботі програмних засобів «Курс школа» та Онлайн ШКОЛА, груп у фейсбуці та вайбері.

8.Безпекова складова закладу

У законодавстві загальні вимоги, які забезпечують безпечне освітнє середовище закладу регулює Закон “Про освіту”. Права та обов’язки всіх учасників освітнього процесу визначаються в ньому у 53, 54 та 55 статтях.

Визначаємо три основні складові безпечного освітнього середовища:

- безпечні й комфортні умови праці та навчання;
- відсутність дискримінації та насильства;
- створення інклюзивного і мотивувального простору.

Створення безпеки спрямоване на виконання таких завдань:

- формування в учнів компетентностей, важливих для успішної соціалізації особистості;
- впровадження демократичної культури, захист прав дитини і формування демократичних цінностей;
- запобігання та протидія таким негативним явищам серед дітей та учнівської молоді як насильство, кібербулінг, булінг тощо;
- формування у дітей і підлітків життєвих навичок (психосоціальних компетентностей), які сприяють соціальній злагодженості, відновленню психологічної рівноваги;
- запобігання та протидія торгівлі людьми, формування у школярів таких життєвих навичок, як спілкування, прийняття рішень, критичне мислення, управління емоціями, стресами та конфліктними ситуаціями, формування цінностей та набуття відповідних компетентностей;
- формування морально-етичних, соціальних, громадянських ціннісних орієнтирів, виховання національно свідомої, духовно багатой, фізично досконалої особистості;
- профілактика девіантної поведінки, правопорушень та злочинності серед неповнолітніх;
- профілактика залежностей та шкідливих звичок, пропаганда здорового способу життя, збереження і зміцнення фізичного та психічного здоров’я як найвищої соціальної цінності;
- формування творчого середовища, залучення учнів до різних видів мистецтва з метою їх позитивної самореалізації, соціалізації;
- розвиток творчої співпраці педагогічного колективу, учнів і батьків на засадах педагогіки партнерства.

9. Вивчення та самооцінювання якості освіти

9.1. Функції самооцінювання

- отримання порівняльних даних, виявлення динаміки і факторів впливу на динаміку.

- упорядкування інформації про стан і динаміку якості освітнього процесу.
- координація діяльності організаційних структур (шкільні методичні об'єднання, творчі групи) задіяних у процедурах моніторингу.

9.2. Види самооцінювання

- моніторинг навчальних досягнень здобувачів освіти.
- моніторинг педагогічної діяльності.
- моніторинг за освітнім середовищем.

9.3. Напрями самооцінювання

- узгодження управління;
- діагностика або визначення рівня академічних навичок учнів незалежно від їх особистості;
- вивчення діяльності (включає заміри «входу» і «виходу» системи);
- статичний показник (надає можливість одночасно зняти показники за одним або кількома напрямками діяльності школи, порівняти отриманий результат з нормативом і визначити відхилення від стандарту, здійснити аналіз і прийняти управлінське рішення);
- динамічний показник (багаторазовий замір певних характеристик під час усього циклу діяльності);
- психологічний показник (постійне відстеження певних особливостей у ході навчальної діяльності);
- внутрішній показник ефективності (спостереження за динамікою становлення колективу, прогнозування проблем, які можуть з'явитися у майбутньому);
- педагогічний моніторинг (супровідний контроль та поточне коригування взаємодії викладача й учня в організації і здійсненні освітнього процесу);
- освітній моніторинг (супровідне оцінювання і поточна регуляція будь-якого процесу в освіті);
- учнівське самооцінювання (комплекс психолого-педагогічних процедур, які супроводжують процес засвоєння учнями знань, сприяють виробленню нової інформації, необхідної для спрямування дій на досягнення навчальної мети);
- моніторинг результативності освітнього процесу (показує загальну картину дій усіх факторів, що впливають на навчання та виховання, і визначає напрями, які потребують більш детального дослідження).

9.4. Форми самооцінювання

- самооцінка власної діяльності на рівні педагога, учня, адміністратора.
- внутрішня оцінка діяльності керівниками шкільних методичних об'єднань.
- зовнішнє оцінювання діяльності (щорічне анкетування щодо якості освітнього процесу в закладі через google форму).

9.5. Етапи проведення самооцінювання

- терміни проведення моніторингу визначаються планом роботи школи на кожен навчальний рік.

Самооцінювання включає три етапи:

а) *підготовчий* — визначення об'єкта вивчення, визначення мети, критеріїв оцінювання, розробка інструментарію і механізму відстеження, визначення термінів;

- б) *практичний (збір інформації)* — аналіз документації, тестування, контрольні зрізи, анкетування, цільові співбесіди, самооцінка тощо;
- в) *аналітичний* — систематизація інформації, аналіз інформації, коректування, прогнозування, контроль за виконанням прийнятих управлінських рішень.

Виконавцями самооцінювання є: заступники директора, керівники шкільних методичних об'єднань, завідувачі відділів.

Функціональні обов'язки учасників самооцінювання

Адміністрація закладу:

- ініціює розроблення стратегії розвитку школи;
- розробляє і втілює внутрішкільну систему забезпечення якості освітньої діяльності та якості освіти;
- устанавлює і затверджує порядок, періодичність проведення досліджень;
- забезпечує необхідні ресурси для організації освітнього процесу;
- сприяє визначенню напрямків підвищення кваліфікації педагогічних працівників;
- забезпечує реалізацію освітньої програми;
- визначає шляхи подальшого розвитку закладу;
- приймає управлінські рішення щодо розвитку якості освіти на основі результатів моніторингу.

Педагогічна рада закладу:

- участь у розробленні методики оцінювання;
- вибір критеріїв і показників, що характеризують стан і динаміку розвитку системи забезпечення якості освіти;
- визначення способів оприлюднення інформації та показників розвитку системи моніторингу;
- вивчення, узагальнення і поширення інноваційного досвіду педагогічних працівників;
- затвердження освітньої програми закладу та стратегії розвитку та положення про академічну доброчесність;
- сприяння підвищенню кваліфікації педагогічних працівників, розвитку їх творчих ініціатив.

Викладач:

- визначає й аналізує рівень навчальних досягнень учнів з предметів за результатами тестування, контрольних зрізів, поточного, тематичного та підсумкового оцінювання за семестри, навчальний рік;
- визначає шляхи підвищення навчальних досягнень учнів;
- своєчасно подає інформацію для оцінювання результативності.

10. Критерії щодо здійснення внутрішнього забезпечення якості освіти

Об'єктивність з метою максимального уникнення суб'єктивних оцінок, урахування всіх результатів (позитивних і негативних), створення рівних умов для всіх учасників освітнього процесу;

10.1. *Валідність* для повної і всебічної відповідальності пропонованих контрольних завдань змісту досліджуваного матеріалу, чіткість критеріїв виміру та оцінки, можливість підтвердження позитивних і негативних результатів, які отримуються різними способами контролю

- 10.2. *Надійність* результатів, що отримуються при повторному контролі, який проводять інші особи;
- 10.3. *Врахування* психолого-педагогічних особливостей;
- 10.4. *Систематичність* у проведенні етапів і видів досліджень у певній послідовності та за відповідною системою;
- 10.5. *Гуманістична* спрямованість з метою створення умов доброзичливості, довіри, поваги до особистості, позитивного емоційного клімату.
- 13.7. Результати моніторингу мають тільки *стимулюючий характер* для змін певної діяльності.

11. Заключні положення

Однією з важливих проблем забезпечення якості освітнього процесу в цілому залишається оцінка ефективності управління освітнім процесом. **Система** критеріїв, чинників, за якими можна оцінювати ефективність освітнього процесу, дає можливість вносити відповідні корективи в його організацію, сформує вміння обирати форми, методи, типи управління педагогічним колективом, ставити серйозні вимоги до його ділових та особистісних якостей, серед яких:

- цілеспрямованість та саморозвиток;
- компетентність;
- динамічність та самокритичність;
- управлінська етика;

- прогностичність та аналітичність;
- креативність, здатність до інноваційного пошуку.
- здатність приймати своєчасне рішення та брати на себе відповідальність за результат діяльності.

Разом з тим, ефективність управлінської діяльності закладу характеризується станом реалізації його управлінських функцій, основних аспектів та видів діяльності, ступенем їх впливу на результативність освітнього процесу з урахуванням основних чинників, для яких проводиться самоаналіз:

- Стратегічне планування розвитку школи, ґрунтоване на висновках аналізу та самоаналізу результатів діяльності.
- Річне планування розвитку навчального закладу ґрунтується на стратегічних засадах.
- Здійснення аналізу і оцінки ефективності реалізації планів, проєктів.
- Реальне календарне планування враховує усі напрямки діяльності школи та доводиться до відома усіх рівнів.
- Забезпечення професійного розвитку викладачів, методичного супроводу молодих спеціалістів.
- Поширення позитивної інформації про школу (засобами веб-сайтів, інформаційних бюлетенів, громадських конференцій, семінарів, контактів з ЗМІ тощо).
- Створення повноцінних умов функціонування закладу (безпечні та гігієнічні).
- Наявність засобів для фізичного, інтелектуального розвитку учнів та педагогічного колективу.
- Застосування ІКТ-технологій у навчально-виховному процесі та повсякденному житті.
- Забезпечення якості освіти через взаємодію всіх учасників освітнього процесу.